

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของศาสนา

หน้าปก
[Cover]

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของศาสนา

[Oneness of Religion]

สารบัญ

[Table of Contents]

หน้าปก [Cover]	1
สารบัญ [Table of Contents]	2
1 พระผู้เป็นเจ้าของพระศาสดาทั้งหลายมาจุติในโลก [God Sent an Incarnate Spirit of His Prophets to the World].....	3
2 พระศาสดาทั้งหลายเป็นหนึ่งเดียวกัน [The Prophets of God are One].....	5
3 สัจธรรมนิรันดร์และบทบัญญัติทางสังคม [Eternal Truths and Social Ordinances].....	8
4 พระศาสดาทั้งหลายคือผู้ร่วมกระบวนการสร้างอารยธรรมเดียวกัน [The Prophets are Agents of One Civilizing Process].....	11

[เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย](#)

[International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (เมษายน 2560)
[Provisional Translation (April 2017)]

ศาสนาบาไฮ

1

พระผู้เป็นเจ้าของศาสดาทั้งหลายมาจัดในโลก

[God Sent an Incarnate Spirit of His Prophets to the World]

พระผู้เป็นเจ้าของอยู่ในสภาวะที่มนุษย์ไม่สามารถรู้ เข้าใจหรือเข้าถึง และไม่มี การสื่อสารโดยตรงที่สามารถเชื่อมต่อกับพระองค์กับมนุษย์ ดังนั้นเพื่อที่จะอบรมสั่งสอน มนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าของทรงให้วิญญาณของพระศาสดามาจัดในวาทอันประเสริฐ และเป็นตัวแทนของพระองค์บนพิภพในแต่ละยุคสมัยแต่ละดินแดน พระศาสดา ทั้งหลายล้วนได้รับความรู้มาจากพระผู้เป็นเจ้าของเดียวกัน ดังนั้นเองหลักธรรมคำสอน ของพระศาสดาของทุกศาสนาจึงมีสาระเดียวกัน พระบาฮาอุลลาห์ลิขิตไว้เกี่ยวกับ เรื่องนี้ว่า :

ดังนี้ประตูปัญญาไปสู่ความรู้เกี่ยวกับพระผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนยุคสมัยจึงถูกปิด ต่อทุกชีวิต...พระผู้เป็นเจ้าของเกิดแห่งกรุณาธิคุณที่ไม่มีสิ้นสุด ทรงบันดาล มณีที่เรืองรองแห่งความวิสุทธิทั้งหลายให้ปรากฏออกมาจากอาณาจักร ของวิญญาณ ในรูปกายอันประเสริฐของธรรมวิหารของมนุษย์ และแสดง ให้เห็นชัดต่อมวลมนุษย์ เพื่อว่ามณีเหล่านี้จะถ่ายทอดความลึกซึ้งของ พระผู้ทรงสภาวะที่ไม่เปลี่ยนแปลงให้แก่โลก และบอกเล่าความล้ำลึกของ สาระที่ไม่มีเสื่อมสูญของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าของวิสุทธิ เป็นอรุโณทัย แห่งความรุ่งโรจน์บรมโบราณเหล่านี้ ล้วนเป็นผู้บรรณาธิบายบนพิภพของ พระผู้เป็นเจ้าของสุริยะ สาระและจุดประสงค์สุดท้ายของจักรวาล และได้รับความรู้ อานุภาพและอธิปไตยจากพระองค์¹

พระบาฮาอุลลาห์

เนื่องด้วยไม่มีสายสัมพันธ์ของการสื่อสารโดยตรงที่สามารถเชื่อมต่อกับ พระผู้เป็นเจ้าของสรรพโลกที่พระองค์สร้าง และไม่มี ความคล้ายคลึงดำรง อยู่ได้ระหว่างสิ่งที่ไม่จริงและพระผู้ทรงความนิรันดร์ ระหว่างสิ่งที่ผันแปรและ พระผู้ทรงความเที่ยงแท้ พระองค์ทรงบัญญัติว่า ในทุกยุคและยุคศาสนา ของพระผู้เป็นเจ้าของ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และไม่เปราะเปื้อนจะถูกแสดงให้เห็น ชัดในอาณาจักรของโลกและสวรรค์²

พระบาฮาอุลลาห์

¹ Kitáb-i-Íqán, p. 98-9

² Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p. 66-7

จงใช้ดวงตาของจิตตรองดูลูกโซ่ของการเปิดเผยพระธรรมที่ตามกัน
มาเป็นลำดับ ซึ่งได้เชื่อมโยงการปรากฏองค์ของอดัมและการปรากฏองค์
ของพระบ็อบ เราให้การยืนยันต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าว่า พระศาสดาเหล่านี้
แต่ละองค์ถูกส่งลงมาโดยปฏิบัติการของพระประสงค์และเจตนาของพระผู้
เป็นเจ้า แต่ละพระองค์เป็นผู้นำธรรมสารที่เฉพาะเจาะจง แต่ละองค์ได้รับ
มอบคัมภีร์หนึ่งซึ่งเปิดเผยโดยพระผู้เป็นเจ้า... ระดับของการเปิดเผยพระ
ธรรมของพระศาสดาแต่ละองค์ถูกกำหนดไว้อย่างแน่ชัดล่วงหน้า³

พระบาฮาอูลลาห์

---

³ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p.7 4

2

พระศาสดาทั้งหลายเป็นหนึ่งเดียวกัน

[The Prophets of God are One]

แสงธรรมของพระศาสดาทั้งหลายเป็นเสมือนรังสีจากดวงอาทิตย์เดียวกันที่ให้ความสว่างแก่โลก ธรรมาภิตยหรือดวงอาทิตย์แห่งธรรมคือชื่อที่หมายถึงพระศาสดาโลกมนุษย์ตั้งแต่มีมามีพระศาสดามาจุติแล้วมากมาย การมาและจากไปของพระศาสดาแต่ละองค์เป็นเสมือนดวงอาทิตย์ขึ้นและตก ที่มาให้แสงสว่างแก่โลกแล้วลาลับฟ้าไป

ดวงอาทิตย์ขึ้นมาเช้าวันนี้เป็นวันจันทร์ จากนั้นลาลับฟ้าไปแล้วขึ้นมาใหม่อีกเป็นวันอังคาร แล้วขึ้นมาใหม่อีกเป็นวันพุธ ดวงอาทิตย์ที่ขึ้นมาแต่ละวันเป็นดวงเดียวกันแต่เราเรียกชื่อแต่ละวันนั้นต่างกันคือ จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์ ทำนองเดียวกันพระศาสดาองค์หนึ่งเสด็จมาสั่งสอนมนุษย์ในเวลาหนึ่งในดินแดนหนึ่งแล้วจากโลกนี้ไป เสมือนกับดวงอาทิตย์ขึ้นมาแล้วลาลับฟ้าไป เว้นช่วงเวลาไประยะหนึ่งพระศาสดาอีกองค์ซึ่งเป็นดวงอาทิตย์ดวงเดิมก็เสด็จมาสั่งสอนมนุษย์อีก เหมือนกับรุ่งอรุณของวันใหม่ แต่พระองค์เสด็จมาด้วยชื่อใหม่ ก่อตั้งศาสนาเดียวกันด้วยชื่อใหม่ เปิดเผยคัมภีร์เล่มใหม่เป็นอีกภาษาหนึ่งตามดินแดนที่พระองค์มาจุติ แล้วก็จากไป และก็เป็นเช่นนี้อีกคือจะมีพระศาสดาองค์ใหม่ซึ่งเป็นดวงอาทิตย์ดวงเดิมเสด็จมาด้วยชื่อใหม่อีก

เช่นเมื่อ 2,500 ปีที่แล้วมีพระศาสดาชื่อพระพุทธเจ้าเสด็จมาสอนศาสนาพุทธในอินเดีย อีกห้าร้อยกว่าปีถัดมาก็มีพระศาสดาอีกองค์เสด็จมาในอีกดินแดนหนึ่งด้วยชื่อที่ต่างกันคือพระเยซู มาสอนศาสนาเดียวกันแต่ใช้ชื่อใหม่ว่าศาสนาคริสต์ อีกห้าร้อยกว่าปีต่อมาดวงอาทิตย์ดวงเดิมก็ขึ้นมาอีกในอีกดินแดนหนึ่งในชื่อพระโมฮัมหมัด มาสอนศาสนาเดิมแต่ใช้ชื่อใหม่ว่าศาสนาอิสลาม ทั้งพระพุทธเจ้า พระเยซูและพระโมฮัมหมัดต่างก็นำแสงธรรมหรือความรู้มาจากแหล่งเดียวกัน มาจากพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวกัน และล่าสุดหลังจากศาสนาอิสลามหนึ่งพันสองร้อยกว่าปี นั่นคือกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ดวงอาทิตย์ดวงเดิมก็ขึ้นมาอีก นำแสงธรรมจากพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวกันมาให้ความสว่างแก่มนุษยชาติในยุคใหม่นี้ ในนามของพระบาฮาอูลลาห์ ผู้เสด็จมาก่อตั้งศาสนาเดิมด้วยชื่อใหม่ว่าศาสนาบาไฮ พระบาฮาอูลลาห์ทรงลิขิตไว้เกี่ยวกับความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระศาสดาทั้งหลายดังนี้ :

ดูกร บรรดาผู้ที่เชื่อในเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า จงระวังอย่าถูกล่อใจให้สร้างความแตกต่างระหว่างพระผู้สร้างศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าหรือจำแนกเครื่องหมายที่มากับและประกาศการเปิดเผยองค์ของพระศาสดาทั้งหลาย แท้จริงแล้วนี่คือความหมายที่แท้จริงของเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้า หากเจ้าเป็นพวกที่เข้าใจและเชื่อสัจธรรมนี้ ยิ่งไปกว่านั้นจงวางใจได้ว่า ผลงานและการกระทำของพระศาสดาแต่ละองค์ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงเท่านั้น อะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับพระศาสดาเหล่านี้ และอะไรก็ตามที่พวกเขาจะแสดงให้เห็นปรากฏในอนาคต ล้วนถูกลิขิตไว้โดยพระผู้เป็นเจ้า และคือการสะท้อนของพระประสงค์และเจตนาของพระองค์⁴

พระบาฮาอุลลาห์

การเปิดเผยพระธรรมคำสอนของพระศาสดาแต่ละองค์ให้ไว้ตามความเหมาะสมของสภาพสังคมในแต่ละยุคสมัย และเท่าที่สติปัญญาของมนุษย์ในสมัยนั้นจะรับได้ เมื่อเวลาผ่านไปสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปและระดับสติปัญญาของมนุษย์สูงขึ้น พระศาสดาองค์ใหม่ที่เสด็จมาในยุคหลังจึงสอนมนุษย์มากกว่าพระศาสดาองค์ก่อนๆ ดังที่พระพุทธเจ้ากล่าวไว้ว่า พระธรรมคำสอนของพระองค์เปรียบเสมือนใบไม้ที่อยู่ในกำมือ ส่วนพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าองค์ที่ห้าที่จะเสด็จมาในอนาคตจะเป็นเหมือนใบไม้ทั้งป่า ดังนั้นแสงธรรมของพระศาสดาในแต่ละยุคจึงมีอานุภาพต่างกัน ดังเช่นแสงอาทิตย์ต่างเวลาในยามเช้าและตอนเที่ยงมีความร้อนแรงต่างกัน ธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์ให้การยืนยันไว้ว่า :

ทั้งหมดที่เราเปิดเผยต่อเจ้าด้วยชีวหาแห่งอานุภาพ และลิขิตไว้สำหรับเจ้าด้วยปากกาแห่งอำนาจ ปรับไว้ตามความสามารถและความเข้าใจของเจ้าที่จะรับได้ หาใช่ตามสภาวะและทำนองของเสียงของเรา⁵

พระบาฮาอุลลาห์

คุณลักษณะเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้า มิได้และไม่เคยประทานให้แก่ศาสนทูตบางองค์เป็นพิเศษ และไม่ให้องค์อื่น ไม่เลย ศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า ธรรมทูตที่วิสุทธิ เป็นที่โปรดปรานและได้รับการเลือกสรรทุกองค์โดยไม่มียกเว้น ล้วนเป็นผู้แสดงนามของพระผู้เป็นเจ้า เป็นพรหมกายของคุณลักษณะของพระองค์ ศาสนทูตทั้งหลายแตกต่างกันก็เพียงระดับของการเปิดเผยพระธรรมและอานุภาพของแสงธรรม⁶

พระบาฮาอุลลาห์

⁴ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 59

⁵ *The Hidden Words*, Arabic, no. 67

⁶ *Kitáb-i-Íqán*, p. 103-4

การที่แสงธรรมของพระศาสดาในแต่ละยุคมีอาณาเขตต่างกัน ไม่ได้หมายความว่าพระศาสดาบางองค์เหนือกว่าองค์อื่น แสงธรรมของพระศาสดาแต่ละองค์เป็นแสงสว่างจากดวงอาทิตย์เดียวกัน แต่ที่ร้อนแรงต่างกันั้นก็เพราะโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดนั้นมีความพร้อมที่จะรับแสงธรรมต่างกัน ดังที่เห็นได้ว่าหลักธรรมคำสอนหลายอย่างของพระบาฮาอุลลาห์ที่ทรงนำมาเพิ่มเติมสำหรับมนุษยชาติในยุคใหม่นี้ เช่นความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี ภาษาสากล การก่อตั้งศาลโลก ฯลฯ มนุษย์เมื่อพันปีก่อนไม่สามารถเข้าใจและสภาพสังคมในเวลานั้นก็ยังไม่พร้อมที่จะรับมาปฏิบัติ :

จงรู้ไว้อย่างแน่ใจได้ว่า สารของศาสนทูตทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า เป็นหนึ่งและเหมือนกัน เอกภาพของศาสนทูตทั้งหลายนั้นสมบูรณ์ พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระผู้สร้างทรงกล่าวว่า : ไม่มี ความแตกต่างระหว่างพระผู้แสดงธรรมสารของเรา ทุกพระองค์ล้วนมีจุดประสงค์เดียวกัน ความลับของพวกเขาเป็นความลับเดียวกัน การให้เกียรติศาสนทูตองค์หนึ่งมากกว่าองค์อื่น หรือยกให้บางองค์อยู่เหนือองค์อื่นทั้งหมด ไม่เป็นที่อนุญาต...

อย่างไรก็ตามการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทั้งหลายพระผู้เป็นเจ้าในโลกนี้ต้องต่างระดับกัน ศาสนทูตแต่ละองค์คือพระผู้แสดงพระธรรมที่พิเศษต่างกัน และได้รับมอบหมายให้เปิดเผยองค์โดยการกระทำที่เฉพาะเจาะจง ด้วยเหตุผลนี้เองที่ศาสนทูตทั้งหลายดูเหมือนว่ายิ่งใหญ่ต่างกัน...ความเจิดจ้าที่ต่างกันของแสงธรรมของศาสนทูตทั้งหลายหาใช่อยู่ที่ตัวแสงธรรมเอง แต่เป็นเพราะโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดมีความพร้อมที่จะรับแสงธรรมต่างกัน ⁷

พระบาฮาอุลลาห์

⁷ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p. 78-79

3

สัจธรรมนิรันดร์และบทบัญญัติทางสังคม

[Eternal Truths and Social Ordinances]

คำสอนของพระศาสดาทั้งหลายแยกได้เป็นสองประเภท หนึ่งคือคำสอนที่เป็นธรรมะ เป็นสัจธรรมนิรันดร์ เช่นคำสอนเกี่ยวกับความรัก ความสามัคคี ความเสียสละ ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การให้ การอภัย การไม่โกหก การปล่อยวางไม่ยึดติดกับโลกวัตถุ ซึ่งคำสอนในส่วนนี้จะตรงกันในทุกศาสนา

ส่วนคำสอนอีกประเภทหนึ่งซึ่งเป็นบทบัญญัติทางสังคมจะแตกต่างกันในแต่ละศาสนา เพราะเป็นสิ่งที่พระศาสดาแต่ละองค์บัญญัติไว้แตกต่างกันตามความจำเป็นและความเหมาะสม สำหรับสถานการณ์และสภาพสังคมในแต่ละยุคแต่ละดินแดนที่พระศาสดาองค์นั้นมาจุติเช่น การลงโทษฆาตกรโดยการฆ่าให้ตายตามกันไป ในสมัยพระโมเสส การห้ามนักบวชไม่ให้สมรสในศาสนาคริสต์ การละเว้นอาหารมื้อเย็น และการละเว้นจากกามของพระสงฆ์ในศาสนาพุทธ การลงโทษขโมยโดยการตัดมือ การไม่กินหมู การอนุญาตให้มีภรรยาสี่คน และการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาอิสลาม การไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง การได้รับความยินยอมจากพ่อแม่ของทั้งสองฝ่ายก่อนจะแต่งงานกันในศาสนาบาไฮ

พระบาฮาอุลลาห์ทรงกล่าวถึงหลักธรรมที่เป็นสาระที่เหมือนกันโดยมูลฐานในทุกศาสนา และคำสอนต่างๆ ที่พระศาสดาทั้งหลายบัญญัติไว้ต่างกันเพื่อสนองความต้องการในแต่ละยุคที่ต่างกันไว้ว่า :

ศาสนทูตที่แท้จริงทุกองค์ทรงถือว่าธรรมสารของตนโดยมูลฐานนั้นเหมือนกันกับการเปิดเผยพระธรรมของศาสนทูตทุกองค์ที่เสด็จมาก่อน... ศาสนทูตทุกพระองค์ที่พระผู้สร้างผู้ทรงมหิธานุภาพและไม่มีที่เปรียบ ได้ส่งมายังประชาชนทั้งหลายของโลก ได้รับมอบธรรมสารอย่างหนึ่งให้มากระทำการในลักษณะที่สนองความต้องการของยุคที่พระองค์มาปรากฏจุดประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของในการส่งพระศาสดาทั้งหลายมายังมนุษย์มีสองประการ ประการแรกคือเพื่อปลดปล่อยบุตรหลานของมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความเขลาที่มีดมน และนำพาพวกเขาไปสู่แสงสว่างแห่งความเข้าใจที่แท้จริง ประการที่สองคือเพื่อรับประกันสันติภาพและความสงบสุขของมนุษยชาติ และจัดหาวิธีการทุกอย่างสำหรับสถาปนาสิ่งนี้⁸

พระบาฮาอุลลาห์

⁸ Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh, p.78-79

คำสอนส่วนที่สองที่เป็นบทบัญญัติทางสังคมนี้เองที่เป็นปัญหา เพราะเมื่อยุคสมัยผ่านไปบทบัญญัติเหล่านี้บางข้ออาจไม่เหมาะสมหรือปฏิบัติไม่ได้ แต่ศาสนิกชนในศาสนานั้นๆ อาจพยายามนำมาปฏิบัติหรือบังคับใช้ต่อไปโดยคิดว่าทุกสิ่งที่พระศาสดาของตนสอนไว้นี้ถูกต้องเหมาะสมตลอดกาล ซึ่งที่จริงแล้วบทบัญญัติที่พระศาสดาแต่ละองค์ให้ไว้คือการสั่งการรักษาความเจ็บป่วยของมนุษยชาติในสมัยนั้นๆ แต่อาจไม่สามารถใช้เยียวยาในระยะใหม่ของโรคเมื่อโลกเปลี่ยนแปลงไป พระบาฮาอูลลาห์ลิขิตเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า :

ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้รับการพิจารณาว่าเป็นแพทย์ ซึ่งงานของพวกเขาคือการบำบัดความทุกข์ของโลกและประชาชน เพื่อว่าโดยจิตวิญญาณแห่งความเป็นหนึ่ง พวกเขาจะได้รับการรักษาความเจ็บป่วยของมนุษยชาติที่แตกแยกกัน ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะตั้งข้อสงสัยวาระของศาสนทูตทั้งหลายหรือดูแลการปฏิบัติตัวของพวกเขา เพราะพวกเขาเท่านั้นที่อ้างได้ว่าเข้าใจผู้ป่วยและวินิจฉัยความเจ็บป่วยได้ถูกต้อง ไม่มีมนุษยคนใดไม่ว่าจะมีความเข้าใจที่เฉียบแหลมเพียงใด สามารถที่จะไปถึงยอดที่อัจฉริยภาพและความเข้าใจของแพทย์สวรรค์บรรลุถึง ดังนั้นไม่น่าแปลกใจหากพบว่าการรักษาที่แพทย์ในยุคนี้สั่งไว้ไม่เหมือนกับที่แพทย์สั่งไว้ก่อนนี้ การรักษาจะเหมือนกันได้อย่างไรในเมื่อความเจ็บป่วยที่ทรมาณผู้ป่วย จำเป็นต้องใช้การเยียวยาที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละระยะของโรค? ทำนองเดียวกันทุกครั้งที่ศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้ความสว่างแก่โลกด้วยรัศมีอำไพของดวงตะวันแห่งความรู้ของพระองค์ พวกเขาเรียกประชาชนทั้งหลายของโลกให้อำแขนรับแสงสว่างของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเสมอ โดยวิธีที่เหมาะสมที่สุดกับความจำเป็นรีบด่วนของยุคที่ตนมาปรากฏ⁹

พระบาฮาอูลลาห์

ความไม่เข้าใจและไม่แยกแยะคำสอนสองส่วนนี้ อาจก่อให้เกิดความสับสนว่าศาสนาทั้งหลายไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะมีคำสอนที่ขัดแย้งกัน หรือถกเถียงว่าบทบัญญัติทางสังคมของศาสนาไหนเหมาะสมกว่ากัน ยิ่งไปกว่านั้นที่เป็นมาตลอดประวัติศาสตร์ศาสนา พระศาสดาองค์ใหม่ที่เสด็จมาทีหลังจะยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติทางสังคมบางข้อของพระศาสดาองค์ก่อน จึงอาจก่อให้เกิดความไม่พอใจกับนักบวชหรือศาสนิกชนของศาสนาเดิม เช่น พระเยซูได้ยกเลิกวันซาบาทของชาวยิวที่พระโมเสสเคยกำหนดซึ่งทำให้นักบวชยิวไม่พอใจ พระโมฮัมหมัดเปลี่ยนตำแหน่งของเกบเบรห์จากนครเยรูซาเลมไปเป็นเมืองเมกกะ พระบาฮาอูลลาห์ยกเลิกการมีภรรยาสี่คนของอิสลามและให้มีสามีเดียวภรรยาเดียว ยกสถานภาพ

⁹ *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, p. 80

สตรีที่อยู่ต่ำกว่าบุรุษในสังคมมุสลิมให้ขึ้นมาเสมอภาคกัน และยกเลิกกฎการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ของอิสลาม ซึ่งเห็นได้ว่าในปัจจุบันได้เลยเถิดไปเป็นการก่อการร้าย ทำลายล้างชีวิตผู้บริสุทธิ์ ก่อความวุ่นวายและความวินาศให้แก่บ้านเมืองเพียงไร เกี่ยวกับการยกเลิกกฎข้อนี้พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตไว้ในสารถึงนักบวชมุสลิมคนหนึ่งในสมัยของพระองค์ว่า :

ดูกร ประชาชนทั้งหลายของโลก! จงรีบทำสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้ายินดี และจงทำสงครามอย่างอาจหาญ เนื่องด้วยเป็นความถูกต้องที่เจ้าจะทำสงคราม เพื่อเห็นแก่การประกาศศาสนาที่ต้านทานและเปลี่ยนแปลงไม่ได้ของพระองค์ เรามีโองการว่าให้ทำสงครามในหนทางของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยกองทัพแห่งปัญญาและวาตะ อุปนิสัยใจคอที่ดีงามและการกระทำที่น่าสรรเสริญ ดังนี้เป็นที่วิจิตรโดยพระผู้ซึ่งเป็นพระผู้ทรงอาณาภาพ พระผู้เป็นเจ้าทรงมหิทธานุภาพ ไม่มีเกียรติใดสำหรับผู้ที่ก่อความวุ่นวายบนโลก หลังจากในโลกถูกจัดไว้ดียิ่ง ดูกร ประชาชน จงเกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า และอย่าเป็นพวกที่กระทำอย่างไม่ยุติธรรม ¹⁰

พระบาฮาอุลลาห์

อย่างไรก็ตามพระบาฮาอุลลาห์คงไว้ซึ่งบทบัญญัติของอิสลามบางข้อที่ยังเหมาะสมอยู่เช่น การถือศีลอดและซาค์ฮ แม้ว่าพระองค์จะกำหนดรายละเอียดที่ต่างไปจากเดิมบ้าง เช่นการถือศีลอดของชาวมุสลิมมีกำหนด 30 วัน แต่ของบาไฮกำหนดไว้ 19 วันคือหนึ่งเดือนบาไฮ

¹⁰ *Epistle to the Son of the Wolf*, p. 24

4

พระศาสดาทั้งหลายคือผู้ร่วมกระบวนการสร้างอารยธรรมเดียวกัน

[The Prophets are Agents of One Civilizing Process]

ในแง่วิวัฒนาการของสังคมมนุษย์ไปสู่ยุคภาวะ มนุษยชาติเป็นเสมือนนักเรียนในโรงเรียนเดียวกันที่มีครูแต่ละคนมาสอนแต่ละชั้นต่างกัน เช่นครูชั้นประถมต้น ประถมปลาย มัธยมต้น มัธยมปลาย ซึ่งครูแต่ละชั้นแม้จะสอนเนื้อหาต่างกันตามความสามารถของเด็กนักเรียนในชั้นนั้นจะรับได้ ก็มีจุดประสงค์เดียวกันที่จะสอนนักเรียนให้มีความก้าวหน้าทางสติปัญญาและศีลธรรม ซึ่งครูที่มาสอนทีหลังในชั้นเรียนที่สูงกว่า ก็ไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่ครูก่อนหน้านี้สอนไว้ แต่มาสอนเพิ่มเติมให้นักเรียนก้าวหน้าต่อไป ครูทั้งหลายนี้ก็เปรียบได้กับพระศาสดาที่เสด็จตามกันมาในแต่ละสมัยเพื่อมาสั่งสอนมนุษยชาติ พระศาสดาที่เสด็จมาทีหลังไม่ได้ปฏิเสธพระศาสดาที่เสด็จมาก่อน แต่มาสำเร็จภารกิจต่อจากพระศาสดาองค์ก่อนและมาสอนมนุษยชาติเพิ่มเติม ถึงแม้จะทรงกำหนดบทบัญญัติทางปฏิบัติหรือทางสังคมแตกต่างกันตามความเหมาะสมของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป พระศาสดาทั้งหลายก็มีจุดประสงค์เดียวกันที่จะช่วยให้มนุษยชาติก้าวหน้าต่อไป และสานต่ออารยธรรมที่ก้าวหน้าอย่างไม่มีสิ้นสุด หากได้เห็นพระศาสดาทั้งหลายเป็นผู้ร่วมกระบวนการสร้างอารยธรรมเดียวกัน มนุษยชาติย่อมได้เก็บเกี่ยวคุณประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่สุดคณานับ เพราะเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าความแบ่งแยกและเป็นปรปักษ์ระหว่างกลุ่มศาสนาต่างๆ ในโลก ก่อความเดือดร้อนและเป็นอุปสรรคต่อความเจริญรุ่งเรืองของมวลมนุษย์เพียงไร พระบาฮาอูลลาห์ทรงเตือนไว้ตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้าว่า :

*ความเกลียดชังและบ้าคลั่งศาสนาคือไฟบรรลัยกัลป์ที่ไม่มีใครดับได้
อาณาภาพของพระหัตถ์ของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อย
มนุษยชาติจากความทรมานมลาญใจนี้¹¹*

พระบาฮาอูลลาห์

ไฟบรรลัยกัลป์แห่งความเกลียดชังและบ้าคลั่งศาสนาที่กำลังเผาผลาญโลกอย่างร้อนแรงขึ้นทุกขณะในปัจจุบัน จะดับลงไม่ได้นอกจากว่าศาสนิกชนของทุกศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งเหล่าผู้นำศาสนาที่ชี้นำศาสนิกชนของตน จะเข้าใจและยอมรับสัจธรรมของความเป็นหนึ่งเดียวกันของศาสนาด้วยความศรัทธาที่เป็นเนื้อเดียวกัน เพื่อว่าศาสนาจะเป็นพลังสามัคคีและไม่ถูกนำไปในการสร้างความขัดแย้งและสงคราม :

¹¹ Epistle to the Son of the Wolf, p.20-21

ความเป็นหนึ่งเดียวกันของศาสนา

วันนั้นกำลังจะมาถึง คือวันที่ทุกศาสนาในโลกจะสามัคคีกัน เพราะโดยหลักการนั้นศาสนาทั้งหลายเป็นหนึ่งเดียวกันอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแบ่งแยก เพราะความจริงแล้วรูปแบบเปลือกนอกเท่านั้นที่แบ่งแยกศาสนา...

บัณฑิตทั้งหลายของศาสนามีไว้เพื่อนำการรักษาทางจิตวิญญาณมาสู่ชนชาติทั้งหลาย และเป็นเหตุของความสามัคคีในหมู่ชาติทั้งหลาย หากพวกเขากลายเป็นเหตุของการแบ่งแยก ไม่มีพวกเขาจะดีกว่า การเยียวยาให้ไว้เพื่อรักษาโรค แต่ถ้าการเยียวยานั้นทำให้อาการแยลง ปล่อยไว้ไม่เยียวยาจะดีกว่า หากศาสนาเป็นเหตุของการแตกสามัคคี ไม่มีศาสนาจะดีกว่า¹²

พระอับดุลบาฮา

---

¹² *Paris Talks*, p. 122